

“No hi ha solucions a curt termini”

L'enviat especial del Govern dels Estats Units a la coalició contra l'Estat Islàmic, John Allen, parla sobre la seva estratègia per fer front al grup terrorista.

El general John Allen, de 66 anys, és des del setembre el representant del president Barack Obama per a la coordinació de la coalició internacional contra l'Estat Islàmic (EI). Abans, havia estat durant tres anys comandant en cap de les tropes nord-americanes a l'Afganistan i l'Iraq. Allen es refereix a l'EI amb el terme àrab “Daix” per no haver de parlar d'un “Estat”.

—General Allen, enhorabona pel seu nou càrrec. Sembla que en els propers anys tindrà força feina.

—Sí, es pot dir així: tinc feina garantida per un quant temps.

—A l'Afganistan s'ha trigat més d'una dècada a mig establir el país. A Síria sembla que la situació encara pinta pitjor. Quan s'acabarà la seva missió?

—M'estimo més no fixar un termini. Ens trobem en una fase difícil. Els motius pels quals no hem aconseguit vèncer el Daix cal buscar-los a tota la regió. No és només una qüestió del Daix, l'Iraq o Síria. Hi ha molts problemes socials, ètnics i econòmics, i dificultats en els governs, que permeten l'aparició d'extremismes i radicalització en el si de la població; això també ha generat zones de conflicte arreu del món. Certament, tots volem actuar davant l'amenaça immediata del Daix, però també hem de preguntar-nos quins factors han conduït a aquesta amenaça. Hem de debatre com podem apaivagar alguns d'aquests problemes socials, ètnics, religiosos i econòmics que es produeixen en tants indrets. No hi ha solucions a curt termini, i això demana un gran esforç conjunt de tots els països. La responsabilitat és de la regió mateixa.

—El president Obama ha parlat de “debilitar i finalment destruir” l'EI. No va ser un error comprometre's a un objectiu tan ambiciós que amb prou feines es pot assolir?

—L'important és que tinguem present el que volem finalment. No crec que el president volgués dir eliminar el Daix completament. Això aniria més enllà de les nostres aspiracions. Nos altres volem sobretot evitar que el Daix mantingui territoris de retirada a l'Iraq i Síria i que deixi de representar una amenaça existencial per a aquests països. Eliminar algú exigeix molts recursos i molt de temps. Fer retro-

cedir el Daix, desarmar-lo i finalment destruir-ne la ideologia és l'objectiu a llarg termini. Però el que fem com a coalició va més enllà de l'acció militar, encara que de moment la intervenció militar sigui el que desperta més atenció. Treballem en cinc plans diferents interrelacionats per debilitar i vèncer el Daix.

—Com valora la situació militar actual?

—Amb els atacs aeris hem aconseguit alentir el seu avanç i sovint els hem fet retrocedir. En tots tres àmbits de la guerra —estratègia, tàctica i operacions— creiem que la dinàmica contra el Daix ha fet un gir. Operativament, la situació està estàtica; però, tàcticament, veiem un primer efecte de l'actuació de les forces iraquianes. La resta de la campanya militar, que també és significativa per a Alemanya, requereix sumar les capacitats dels nostres socis. Volem donar als iraquians i als kurds les condicions necessàries per-

Els Estats Units defensen la intervenció militar contra EI per “donar als iraquians i als kurds les condicions necessàries perquè recuperin la integritat i la sobirania territorial del seu país”.

El general John Allen és el representant del president Barack Obama per a la coordinació de la coalició internacional contra l'Estat Islàmic (EI).

què recuperin la integritat i la sobirania territorial del seu país.

—**Probablement, l'EI és l'organització terrorista més ben proveïda en matèria financera de la història. Mentre l'EI pagui més bé que el Govern iraquità o que l'oposició de Síria, no obtindran cap èxit.**

—Tallar les possibilitats financeres del Daix és molt important. Així podem limitar les opcions de l'organització, per exemple, amb relació als sous, la compra d'armament i de combustible o en la construcció d'edificis. Qui es vol comportar com un Estat té aquesta mena de despeses. La nostra ofensiva militar ha fet que es reduïssin clarament els ingressos de l'organització provinents del petroli. Ara al Daix li és perceptiblement més difícil pagar els salaris. Hem aconseguit amb èxit que també baixessin els ingressos procedents de segrestos, tràfic de persones o de la venda d'antiguitats sirianes.

—**Després de més de mil tres-cents atacs aeris sembla que l'EI s'hi hagi adaptat, cosa que fa més difícil trobar objectius adequats. Ha arribat l'hora de passar a una ofensiva terrestre?**

—L'ofensiva terrestre arribarà quan sigui el moment. El programa d'entrenament i d'equipament ha de fer possible que les forces de seguretat iraquianes lluitin contra el Daix. Els atacs aeris tenien com a objectiu aturar l'avanç de l'organització i donar suport a les forces iraquianes que ja participen en el contraatac. Els iraquians i els peixmergues kurds han pogut contenir el Daix, per exemple, a la presa de Haditha, a la de Mossul o en l'alliberament de les ciutats d'Amirli o Baiji, al nord de Bagdad. La contraofensiva a llarg termini començarà quan hàgim avançat més en el programa d'entrenament. Les tropes han d'entrar en acció per reconquerir els grans centres de població i eliminar el Daix de l'Iraq.

—**A Síria hi ha grans queixes per part de l'oposició moderada. Se senten abandonats i volen lluitar contra Al-Assad, no tan sols contra l'EI.**

—Estem en contacte constant amb la coalició d'opositors sirians, que representa molts sirians moderats. Esperem que en un futur es presentin no pas amb diverses veus sinó amb una de sola i amb una posició de sintonia. Em fa l'efecte que aquest també és el seu ob-

jectiu, però políticament l'oposició encara no està a punt. No oblidem que fins al setembre no vam començar a donar suport a unitats de combat moderades a Síria. Fins aleshores només aportàvem ajuda humanitària o productes no destinats al combat. Entenc que alguns voldrien que anéssim més de pressa, però en aquest cas ja ens movem amb força rapidesa. Hi ha quatre països preparats per construir centres d'entrenament.

—**Quant durarà la formació?**

—Encara no ho sé i m'estimo més ser cautelós amb els terminis. A l'Iraq esperem que després de l'any nou les brigades en qüestió estiguin a punt per intervenir en la contraofensiva, juntament amb les unitats més grans que ja combaten.

“La retirada d'Al-Assad i els seus homes seria clau per al retorn a l'estabilitat a Síria”

—**Per a això a Síria encara falta molt. Allà es trigarà més.**

—Exacte. Hi ha un seguit de diferències substancials entre Síria i l'Iraq. A l'Iraq ja han passat sis mesos des de la catàstrofe de Mossul, i des de llavors hem avançat força en relativament poc temps. I a l'Iraq tenim socis que a Síria no tenim. L'oposició moderada de Síria, que actualment combat, consta de molts grups. Tots reclamen ser lliures i viure en una societat amb un govern que reflecteixi la voluntat del poble, sense Baixar al-Assad. Al final, aquests grups han de lluitar sota una estructura de lideratge unitària. Això serà part del procés dels propers anys, a banda de la formació i l'equipament.

—**Qui representa una amenaça més gran per als interessos dels Estats Units: Al-Assad o l'EI?**

—Al-Assad és una plaga per a tota la regió. El que ha fet a Síria ha permès l'ascens de grups com el Daix i el front al-Nusra. El Daix representa una amenaça per als interessos nord-americans i per als Estats Units, però una retirada d'Al-Assad i dels seus homes de confiança seria decisiva per al futur de la

regió. Això podria significar el retorn a una situació estable a Síria, fet que aportaria efectes positius per a tota la regió. Un nou ordre polític a Síria seria un gran pas per solucionar els problemes de base o si més no abordar-los.

—**Actualment, amb la campanya militar contra l'EI sembla que el règim siria és més estable que abans. Pot ser que s'hagi de pagar un preu polític alt per la victòria sobre l'EI, o sigui, el preu de reforçar Al-Assad i el seu règim?**

—No comparteixo aquest punt de vista. Al-Assad té dificultats en molts camps de batalla. Al sud les coses no li van gaire bé. I el règim pateix moltíssim per les sancions imposades. Al-Assad encara gaudeix de cert suport internacional, però no diria que el seu govern és més estable.

—**Mirem ara cap al futur. D'aquí a uns quants anys, Síria i l'Iraq, tal com coneixem avui aquests dos països, encara existiran?**

—Jo crec que veurem un Iraq territorialment reconstruït. Els primers resultats del Govern de Bagdad són molt prometedors. Estem observant un desenvolupament interessant i positiu a la regió: el primer ministre iraquità Haider al-Abadi va anar de visita a l'Àrabia Saudita; els saudites volen reobrir la seva ambaixada a Bagdad. La visita oficial al rei de Jordània va anar molt bé, i també amb Kuwait les relacions són bones. El president turc Recep Tayyip Erdogan ha estat a Bagdad i a Irbil. I Al-Abadi té molt bons contactes a Kuwait. Bagdad acaba de tancar un acord sobre els ingressos del petroli amb el Kurdistan que es negociava des de feia deu anys. Al-Abadi ha aconseguit això, tot i haver pres possessió al setembre: això és un fet destacable. Fer un pronòstic per a Síria és més complicat. Cal esperar per veure si tindrem un Estat federal secular o alguna altra cosa.

—**Quan viatjarà també a l'Iran per coordinar les activitats de la coalició contra l'EI?**

—La resposta a aquesta pregunta és senzilla: mai. No coordinarem la nostra feina a la coalició amb l'Iran.

*Matthias Gebauer
Holger Stark
© Der Spiegel
Traducció d'Arnau Figueras*